

TISKOVÁ ZPRÁVA

David Jařab
ZAJATCI

Čtvrtou a předposlední premiéru české sezóny v Divadle Komedie připravuje autor a režisér **David Jařab**. Ve své nové hře a inscenaci s názvem **ZAJATCI** zpracovává téma, které asi čas od času řeší většina z nás, a to nespokojenost s politickou situací a především s kriminálním chováním některých politiků. Návrat k původnímu chápání zastupitelské demokracie, jako vyvolení či zvolení pro službu veřejnosti, zdá se být v dnešní době jako projev naivismu. Deziluze ze stávající situace nutí jednotlivce pohybovat se ve stále menším prostoru pro svobodné rozhodování ovlivnit běh věcí veřejných. Stále více dochází k volbě nejmenšího zla spíše než jakékoliv perspektivní cesty vpřed. Snaha dosáhnout spravedlnosti v dílčích případech pomocí nezávislé justice přináší zjištění, že justice už možná není tak zcela nezávislá a rozhodně činí rozdíly mezi kastami občanů. Takovéto prostředí nutně plodí apatii, rozhořčenost, typické české reptání, ale je docela možné, že by mohlo zplodit i reakci v našich končinách ne příliš obvyklou. Jařabův text podněcuje k zamyšlení nad tím, kam až se může zvednout práh naší trpělivosti a jaké by to mohlo mít následky.

Čtveřice přátel – Robert, Hedvika, Pavel a Krista se nehodlají smířit se stavem věcí. Extrémní plán jak vybudit společnost z letargie a vyvolat strach mezi bezskrupulózními politiky, představuje převzetí práva do svých rukou. Jejich jednání však nemá žádný ideologický podtext. Je ale zcela zřejmé, že ani jednání a chování politika, kterého se rozhodnou unést a soudit, nejeví žádné známky politické orientace. Čin, který má v minulosti jistě mnoho historických paralel, nese známky nové doby. Politikovo jednání je „pouze“ kriminální a extrémní reakce je pouze občanská. Rozsudek a trest však nepředstavují pro jedince, stojící zcela mimo jakékoliv kriminální struktury, snadné rozhodování. O to více pak nese jeho absolutní a definitivní rovina svou vnitřní váhu.

Premiéra inscenace **ZAJATCI** proběhne **v sobotu 4. dubna 2009 v Divadle Komedie**. Do rolí čtveřice přátel obsadil David Jařab Stanislava Majera, Vandu Hybnerovou, Ivanu Uhlířovou a Jiřího Černého. Do role uneseného politika Martina Pechláta.

V Praze dne 30. 3. 2009

Kontakt:

Lenka Studenková

mobil: 603 371067

e-mail: l.studenkova@prakomdiv.cz

www.prakomdiv.cz

DALŠÍ PRAMENY A INFORMACE K INSCENACI:

Scénář, scéna a režie: David Jařab

kostýmy: Kamila Polívková

hudba a zvuk: Ivan Acher

osoby a obsazení:

Pavel: Jiří Černý

Hedvika: Vanda Hybnerová

Robert: Stanislav Majer

Krista: Ivana Uhlířová

Maník: Martin Pechlát

nejbližší hrací termíny:

premiéra: 4. dubna 2009 v 19.30 v Divadle Komedie

reprízy: 9., 22., 29. dubna, 5., 14., 22. května 2009 v 19.30 v Divadle Komedie

OTÁZKY PRO:

Odpovídá **DAVID JAŘAB** – autora textu a režiséra:

1) Co tě vedlo k tomu, abys podobný text napsal a zinscenoval?

Chtěl jsem si vyzkoušet, jestli může divadlo ještě provokovat myšlenkou a ne estetickou exhibicí. Zároveň pociťuji, a zřejmě ne sám, že naše stávající politika je v bezvýchodné situaci. Zdá se mi, že staré demokratické mechanismy 20. století už nestačí reagovat na stav doby. Vnitřní snaha něco změnit už téměř zcela vymizela. Většina politiků na ni tedy rezignovala a pokouší se pouze o dílčí kartelové dohody mezi jednotlivými stranami. To je bezpochyby ideální prostředí pro korupci a zločin. Každý z nás stokrát slyšel slova jako: „vystřílet to“, „ten by si zasloužil zastřelit“ a podobně. Tak jsem se, pod vlivem těchto podnětů, pustil do konstrukce takového případu. A samozřejmě jsem narazil na morální dilema „trestajících“. A to se stalo, celkem logicky, druhým a možná ještě závažnějším tématem méj hry.

2) Pro koho z herců bylo těžší svou roli přijmout? Pro odhodlané občany nebo pro bezskrupulózního politika?

Myslím, že zjevně negativní postava se hraje herci lépe než postavy stojící na hraně. Mám na mysli samozřejmě vnitřně. Z hlediska ztotožnění se s postavou. Ne z hlediska složitosti hereckého úkolu. Když totiž používáte téměř civilní prostředky herectví, snadno se vám stane, že se můžete s hraniční postavou na chvíli zcela ztotožnit, ale v určitém momentu se její jednání od vašeho myšlení odpoutává. Pak může v herci nastat dokonce jakýsi pocit „provinění“.

3) Jak probíhá zkoušení? Projektují herci do postav své občanské postoje a zážitky nebo je to nechává chladnými?

Každý z herců má zřejmě jiné životní zkušenosti, jinou míru informací a jinou míru občanské zapálenosti. Co je však vlastně překvapivé, všichni se v pocitu z doby v mnoha směrech shodují. Takto by to ale bylo, dle mého názoru, u jakéhokoliv reprezentativního vzorku obyvatelstva. A to je vlastně to zvláštní. Pocit rozčarování je všeobecný, ale energie na nějaký podnět zevnitř je zcela roztržštěná.

4) Vyvíjí se ještě během zkoušení text nebo se striktně držíte napsaného?

V některých oblastech se text vyvíjí stále. To je u mne až neobvyklé. Ale postupně se na mnoha místech zase vracíme z improvizovanějších autentičtějších pasáží zpět k původním dialogům. Proces uvolnění textu nám tedy posloužil spíše jako vývojové stádium.

Fotografie k inscenaci budou dispozici ke stažení na adrese: www.prakomdiv.cz v sekci pro média od **6. 4. 2009**

mediálními partnery jsou: týdeník A2, Radio1, E15, divadlo.cz, KamvPraze, PragueOut.cz

činnost divadla podporuje hlavní město Praha, provozovatelem Divadla Komedie je Pražské komorní divadlo s.r.o